

บทความวิจัย

มุมมองที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตของบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย :
กรณีศึกษา บ้านไทรงาม ตำบลไทรงาม อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร
Perspectives on the life Partner Act of people of different genders and ages
: A Case Study of Ban Sai Ngam, Sai Ngam Subdistrict, Sai Ngam District,
Kamphaeng Phet Province

สุดารัตน์ สมะณะเขตร์การ¹, ธวัชชีนี ลาลิน², สุรศักดิ์ บุญเทียน³ และกรรณิกา อุตสาสาร⁴

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ : 1 มีนาคม 2567

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ : 28 มีนาคม 2567

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 10 เมษายน 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “มุมมองที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตของบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย : กรณีศึกษา บ้านไทรงาม ตำบลไทรงาม อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร” มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษา มุมมองบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัยที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตในหมู่บ้านไทรงาม ตำบลไทรงาม อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร และเพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้บุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย มีมุมมองต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตที่ต่างกัน ในหมู่บ้านไทรงาม ตำบลไทรงาม อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวนทั้งสิ้น 18 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และการบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ ผลการศึกษา พบว่า ความแตกต่าง ทางเพศและช่วงวัย อาจจะมีมุมมองต่อการแต่งงานที่แตกต่างกันออกไป แต่มองในมุมเดียวกันว่าสิ่งที่สำคัญ ในการใช้ชีวิตคู่ คือ การจดทะเบียนที่ถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย ส่วนใหญ่จึงมองว่าพระราชบัญญัติคู่ชีวิต เป็นสิ่งที่สำคัญ สาเหตุที่ทำให้บุคคลที่มีความ แตกต่างทางเพศและ ช่วงวัยมีมุมมองต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิต ที่ต่างกัน เพราะ พระราชบัญญัติคู่ชีวิต มีทั้งผลดี และผลเสีย ใน มุมมองโดยรวมส่วนใหญ่มองว่าการที่เพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนที่ถูกต้องตามกฎหมายได้ เป็นผลดีใน

¹ นักศึกษา สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

⁴ อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ส่วนของผลเสีย คือ พระราชบัญญัติคู่ชีวิต(เพศเดียวกัน) ได้รับสิทธิประโยชน์ที่ไม่เท่าเทียมกับ พระราชบัญญัติคู่สมรส(เพศตรงข้าม) สื่อให้เห็นถึงความไม่เสมอภาคและความไม่เท่าเทียมกัน การที่ออก กฎหมายแยกกันแล้ว ควรได้รับสิทธิประโยชน์ตามข้อกำหนดที่เท่าเทียม

คำสำคัญ: มุมมอง, ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ, ร่างพระราชบัญญัติการจดทะเบียนคู่ชีวิต

Abstract

A study titled “ Perspectives on the life Partner Act of people of different genders and ages : A Case Study of Ban Sai Ngam, Sai Ngam Subdistrict, Sai Ngam District, Kamphaeng Phet Province” The objective is To study the perspectives of people of different genders and ages regarding the Civil Partnership Act. In Sai Ngam Village, Sai Ngam Subdistrict, Sai Ngam District, Kamphaeng Phet Province And to study the reasons why people with different genders and ages There are different views on the Life Partner Act in Sai Ngam Village, Sai Ngam Subdistrict, Sai Ngam District, Kamphaeng Phet Province. A total of 18 person Collect data using qualitative research methods. We collected data by interviews and audio recordings during interviews. The study Gender and age differences There may be different views on marriage. But look at the same point of view about what is important in living a married life. is a legal registration Therefore, people of different genders and ages view that the Civil Partnership Act is important The reason why people of different genders and ages have different views on the Civil Partnership Act. Because of the Civil Marriage Act There are both good and bad results. In their overall view, most viewed the legal registration of same-sex couples as a positive thing. As for the disadvantages, the Civil Partnership Act (same sex) receives unequal benefits. Marriage Act (Opposite Sex) It conveys inequality and inequity. Having passed separate laws, they should receive equal legal benefits.

Keywords: Perspective, LGBTQ+, Civil Partnership Bill

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีมนุษย์ต้องเจอ และถือได้ว่าเป็นสถาบันที่เก่าแก่ที่สุด ทำหน้าที่ในการหล่อหลอมความเป็นมนุษย์สถาบันครอบครัวเริ่มจากการเลือกคู่สมรส โดยการเลือกคู่สมรสในสมัยก่อนนั้น เชื่อว่าต้องมีเพียง 2 เพศเท่านั้น คือเพศชายและเพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศในแบบที่สังคมยอมรับได้ในแต่ละสังคมจะมีระเบียบกฎเกณฑ์และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป ในสังคมอดีตนั้น การที่บุคคล 2 คน จะสร้างครอบครัวร่วมกันได้ต้องผ่านพิธีกรรมทางศาสนา แต่ในสังคมปัจจุบันจะกำหนดจากการจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายเป็นหลักสำคัญที่สุดในการปฏิบัติเป็นการยอมรับว่าเป็นการแต่งงานและมีสิทธิ์ที่ควรจะได้รับตามกฎหมาย แต่การที่จะจดทะเบียนสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมายได้นั้น จะต้องมีสถานะเป็นเพศชายและเพศหญิง

เท่านั้น ถึงแม้ว่าสังคมปัจจุบันประเทศไทยจะเปิดกว้างเรื่องเพศทางเลือกแล้ว แต่เพศทางเลือกก็ยังคงจดทะเบียนสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมายไม่ได้เนื่องจากเพศทางเลือกไม่สามารถตอบสนองต่อหน้าที่สถาบันทางสังคมได้เพราะไม่สามารถผลิตบุตรหลานหรือไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้จึงไม่ได้รับการยอมรับในการจดทะเบียนสมรสแบบคู่สมรสที่มีสถานะเป็นเพศชายและเพศหญิงได้

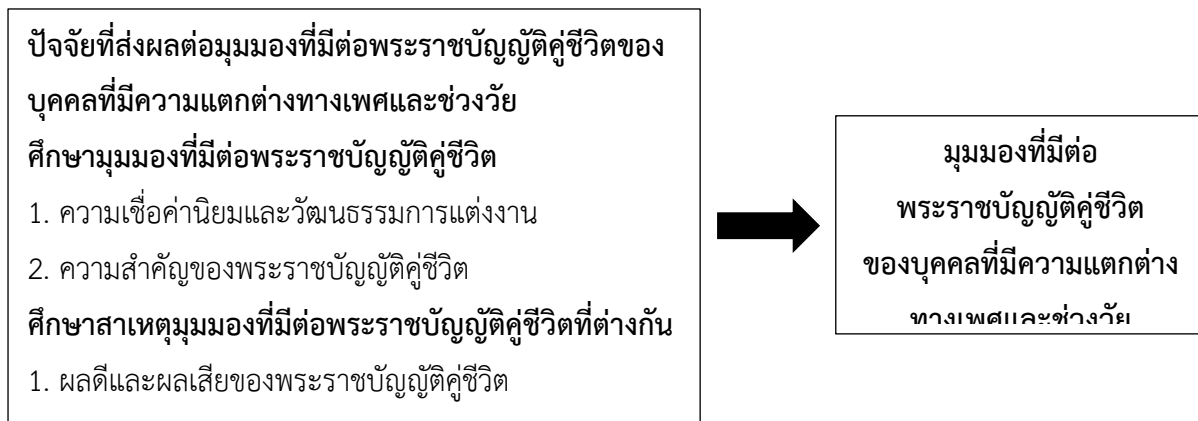
กลุ่มเพศทางเลือกไม่สามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ 5 ครอบครัว ลักษณะ 1 การสมรส จึงเกิดคำถามในสังคมไทยว่าเพศทุกเพศไม่ว่าจะเป็นเพศอะไรทุกคนควรมีสิทธิเท่าเทียมกันหรือไม่และไม่ว่าจะเป็นเพศไหนไม่ควรถูกเลือกปฏิบัติเพราะฉะนั้นการที่เพศทางเลือกไม่สามารถจดทะเบียนสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมายได้นั้นจึงไม่สามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับจากคู่สมรส สังคมจึงมองว่าเป็นการแบ่งแยกระหว่างเพศ ซึ่งเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ สภาผู้แทนราษฎรจึงเริ่มร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต ฉบับแรก เมื่อพุทธศักราช 2556 (ไพโรจน์ กัมพูสิริ, 2556) ซึ่งเพศทางเลือกสามารถจดทะเบียนสมรสได้ตามกฎหมาย แต่ยังคงไม่ได้รับสิทธิต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจเรื่อง การรักษาของคู่สมรส ไม่มีสิทธิรับบุตรบุญธรรมมาเลี้ยงดูได้ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่สามารถรับสวัสดิการจากรัฐของคู่สมรสได้ในกรณีที่คู่สมรสเป็นข้าราชการ (ธัญพร บัวทอง, 2561) จึงมีการปรับแก้ไขพระราชบัญญัติคู่ชีวิต มาตราตอนปีพุทธศักราช 2565 ภาครัฐได้ปรับแก้จนพระราชบัญญัติคู่ชีวิตมีสิทธิใกล้เคียงพระราชบัญญัติคู่สมรสเป็นอย่างมาก แต่ก็ยังไม่ได้รับสิทธิในบางข้อ ดังนั้นพระราชบัญญัติคู่ชีวิตจึงแสดงให้เห็นถึงความไม่เสมอภาคและความไม่เท่าเทียมในสังคมไทย เพราะการที่ออกกฎหมายแยกกันและยังคงไม่ได้รับสิทธิที่เท่าเทียมกัน ทั้งที่ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงเพศชายหรือเพศทางเลือกไม่ควรถูกเลือกปฏิบัติทุกคนควรเสมอภาคและเท่าเทียม

ดังนั้นผู้วิจัยเลือกศึกษามุมมองของความแตกต่างของเพศ เพศชาย เพศหญิง และเพศทางเลือก ในแต่ละช่วงวัย วัยเรียน วัยทำงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคและความเท่าเทียมในประเทศไทยต่อบุคคลที่เป็นเพศทางเลือก และลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเพศในสังคมไทย สร้างโอกาสสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายพระราชบัญญัติให้ทุกเพศทุกวัยเพื่อความเสมอภาคและเท่าเทียม

วัตถุประสงค์

1. บุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัยมีมุมมองต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตอย่างไร
2. สาเหตุใดที่ทำให้บุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัยมีมุมมองต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตที่ต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก

เพศหญิงวัยรุ่น/วัยเรียน วัยทำงาน และวัยชรา จำนวน 6 คน

เพศชายวัยรุ่น/วัยเรียน วัยทำงาน และวัยชรา จำนวน 6 คน

เพศทางเลือกวัยรุ่น/วัยเรียน วัยทำงาน และวัยชรา จำนวน 6 คน

รวมจำนวนทั้งหมด 18 คน ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่หมู่บ้านไทรงาม ตำบลไทรงาม อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการดำเนินงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้แบบสอบถามการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง และการบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมุมมองที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตของบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่าง ๆ จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในการสัมภาษณ์

2. กำหนดขอบเขตแบบสัมภาษณ์ โดยให้ข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3. นำข้อมูลและคำถามในการสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไข

4. ปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษานุมัติก่อนจะนำไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์เชิงลึก โดยผู้วิจัยเป็นคนถามคำถาม จดบันทึก และบันทึกเสียง เพื่อข้อมูลที่ถูกต้อง ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยทำในครั้งนี้แล้วนำข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวกับการ

สัมภาษณ์ที่ได้มา อภิปราย ผลการวิจัยให้ตรงตามวัตถุประสงค์ขอบเขตของวัตถุประสงค์ขอบเขตของผู้วิจัย
ในครั้งนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบเครื่องฟังเสียงและความถูกต้องของข้อมูลแบบสัมภาษณ์ในการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อทราบถึง
วัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้แล้วรวบรวมข้อมูลทั้งหมด นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่ออภิปรายผลให้สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมายของผู้วิจัยการวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลจำแนกออกเป็นหมวดหมู่ เปรียบเทียบ
ลักษณะของข้อมูล หาความเกี่ยวข้องของข้อมูลที่ได้รับ เพื่อหาคำตอบการสังเคราะห์และหาข้อสรุป

สรุปผลการวิจัย

ความเชื่อค่านิยมและวัฒนธรรมการแต่งงานของบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย มีดังนี้

- 1) บุคคล 2 คน ใช้ชีวิตร่วมกันสร้างครอบครัว
- 2) จัดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ในอนาคต
- 3) การแต่งงานอาศัยความพร้อมในหลายๆด้าน เช่น การเงิน การงาน ความมีวุฒิภาวะ
- 4) จัดพิธีแต่งงานเพื่อเป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน และเพื่อปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม
- 5) ไม่จำเป็นต้องจัดพิธีแต่งงาน แคบอกให้คนในครอบครัวรับรู้ทั้ง 2 ฝ่าย การจัดพิธีแต่งงาน

มีค่าใช้จ่ายสูง เพราะในยุคปัจจุบันค่าครองชีพค่อนข้างสูงการจัดพิธีแต่งงานจึงถูกมองว่าเป็นการสิ้นเปลืองทรัพย์สิน
ความสำคัญของพระราชบัญญัติชีวิตของบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย มีดังนี้

มีความสำคัญ

- 1) เพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนที่ถูกต้องตามกฎหมาย
- 2) ทุกเพศควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกันไม่ควรมมีข้อจำกัด
- 3) จดทะเบียนเพื่อได้รับสิทธิพื้นฐานตามข้อกฎหมาย

ไม่มีความสำคัญ

- 1) ไม่ต้องการจดทะเบียน

ผลดีและผลเสียของพระราชบัญญัติชีวิตของบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย มีดังนี้

ผลดี

- 1) เพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนที่ถูกต้องตามกฎหมาย
- 2) แสดงให้เห็นถึงความเปิดใจยอมรับมากขึ้นของสังคมไทย

ผลเสีย

- 1) ได้รับสิทธิประโยชน์ตามข้อกฎหมายไม่เท่าที่ควร
- 2) แสดงถึงความไม่เสมอภาคและไม่เท่าเทียม

การได้รับสิทธิประโยชน์จากพระราชบัญญัติชีวิตของบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย มีดังนี้

- 1) ได้รับสิทธิประโยชน์เท่าที่ควร เพศเดียวกันได้รับสิทธิในการจดทะเบียนชีวิต ดีกว่าไม่ได้
รับสิทธิประโยชน์อะไรเลย

2) ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์เท่าที่ควร ควรได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นเพศไหน ไม่ควรมีข้อจำกัด

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	เพศ	อาชีพ	อายุ (ปี)
1	คุณแอน (นามสมมุติ)	หญิง	นักเรียน	17
2	คุณมิม (นามสมมุติ)	หญิง	นักศึกษา	20
3	คุณพิม (นามสมมุติ)	หญิง	ผู้จัดการ	35
4	คุณปลา (นามสมมุติ)	หญิง	แม่ค้า	30
5	คุณดาว (นามสมมุติ)	หญิง	แม่บ้าน	63
6	คุณหล้า (นามสมมุติ)	หญิง	ว่างงาน	62
7	คุณเจมส์ (นามสมมุติ)	ชาย	นักศึกษา	20
8	คุณโก้ (นามสมมุติ)	ชาย	นักศึกษา	20
9	คุณแบงค์ (นามสมมุติ)	ชาย	ส่งพัสดุ	36
10	คุณไบท์ (นามสมมุติ)	ชาย	รับจ้าง	39
11	คุณเอ๋ (นามสมมุติ)	ชาย	ว่างงาน	63
12	คุณแดง (นามสมมุติ)	ชาย	ค้าขาย	64
13	คุณสาว (นามสมมุติ)	ทางเลือก	นักศึกษา	20
14	คุณเจ็บบ (นามสมมุติ)	ทางเลือก	นักศึกษา	21
15	คุณปี (นามสมมุติ)	ทางเลือก	คุณครู	45
16	คุณบอม (นามสมมุติ)	ทางเลือก	ค้าขาย	38
17	คุณโก้ (นามสมมุติ)	ทางเลือก	ว่างงาน	61
18	คุณโมทย์ (นามสมมุติ)	ทางเลือก	ค้าขาย	60

(ที่มา: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2559)

อภิปรายผล

จากการศึกษามุมมองบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัยที่มีต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิต ในหมู่บ้าน ไทรงาม พบว่าการแต่งงานเป็นเรื่องของบุคคล 2 คน การแต่งงานคือ การสร้างครอบครัว ปัจจัยหลักในการแต่งงานคือการจดทะเบียนสมรสเพราะว่าอาจจะมีความสำคัญในทางอนาคต ป้องกันปัญหาหลายๆอย่าง หรือการได้รับสิทธิหลาย ๆ อย่างในอนาคต ส่วนการจัดพิธีแต่งงานอาจจะจัดหรือไม่จัดแล้วแต่ความสะดวก แต่ต้องจดทะเบียนสมรส เพราะทะเบียนสมรสเป็นตัวยืนยันการเป็นคู่ชีวิต สมัยนี้ค่าครองชีพสูงไม่เหมือนสมัยก่อนที่แค่รับพิธีการแต่งงาน เพราะการจัดพิธีการแต่งงานต้องใช้ค่าใช้จ่ายจำนวนมาก การจัดพิธีแต่งงานจึงแล้วแต่ความสะดวกของบุคคล แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการแต่งงานคือการจดทะเบียนสมรสเพราะสามารถได้รับสิทธิที่ถูกต้อง

ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติคู่ชีวิตจึงสำคัญเพราะพระราชบัญญัติคู่ชีวิตสร้างขึ้น เพื่อให้เพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนกันได้ เพศทุกเพศควรได้รับสิทธิในการจดทะเบียนและควรได้รับสิทธิตามกฎหมาย เพราะการจดทะเบียนเป็นการยืนยันสถานะในการใช้ชีวิตคู่ เป็นการยืนยันการแต่งงานในยุคปัจจุบัน ความรักระหว่างเพศเดียวกันไม่ควรถูกจำกัดหรือมีข้อจำกัด เพื่อความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคมไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยพร โกมุที (2563) ศึกษาสิทธิและเสรีภาพในการสมรสของบุคคลเพศทางเลือก กฎหมายอันเกี่ยวกับการสมรสนั้นถือเป็นกฎหมายที่มีการบัญญัติไว้เพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบทกฎหมายดังกล่าวได้บุคคลทุกคนย่อมมีความเสมอภาคกันต่อหน้ากฎหมาย และย่อมต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้นการไม่อนุญาตให้บุคคลเพศทางเลือกทำการสมรสกันเพื่อสร้างครอบครัวต่อกันได้นั้น ถือเป็นการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรมแต่อย่างไรก็ตามยอมเป็นที่คาดหมายได้ว่าหากมีการบัญญัติบทกฎหมายเพื่อรับรองสถานะการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของบุคคลเพศทางเลือก ก็อาจก่อให้เกิดความเห็นได้แย้งของบุคคลบางกลุ่มในสังคมเช่นกัน อาทิเช่น กลุ่มอนุรักษ์นิยม องค์กรทางศาสนาต่าง ๆ เป็นต้น เนื่องด้วยลักษณะสภาพสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของไทยอันมีมาแต่เดิมที่มีการปลูกฝังให้คนในสังคมแสดงออกตามเพศกำเนิดของตน หรือเชื่อว่าเพศชายต้องคู่กับเพศหญิงเท่านั้นเพื่อสืบทอดสายโลหิตต่อไปแต่อย่างไรก็ตาม เมื่อสภาพสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไป มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมความรักของบุคคลเพศทางเลือก การแสดงความรักปรารถนาในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน อันมีที่มาจากความรักที่เกิดจากลักษณะทางธรรมชาติเช่นเดียวกัน รัฐซึ่งมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ก็ชอบที่จะบัญญัติกฎหมายเพื่อรับรองสถานะการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของบุคคลเพศทางเลือกตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ดังนั้นก็จึงไม่จำเป็นว่า รัฐจะต้องตรากฎหมายเพื่อบัญญัติรับรองสถานะการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันระหว่างบุคคลที่มีเพศสรีระที่แตกต่างกัน โดยอาศัยเหตุผลเพียงเพราะเป็นวิถีทางธรรมชาติที่มีมาแต่เดิมเท่านั้น แต่การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมความรัก ของบุคคลเพศทางเลือกก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและมีลักษณะเป็นไปตามธรรมชาติเช่นกัน ดังนั้นการบัญญัติกฎหมายเพื่อรับรองสถานะการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของบุคคลเพศทางเลือก จึงเป็นการตรากฎหมายขึ้นเพื่อรับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในสังคมตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคมเช่นเดียวกัน นอกจากนี้หากรัฐบัญญัติกฎหมายรับรองสถานะการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันระหว่างบุคคลเพศทางเลือกย่อมแสดงให้เห็นว่ารัฐให้การยอมรับในการแสดงออกของบุคคลเพศทางเลือกมากยิ่งขึ้น เป็นการวางบรรทัดฐานใหม่ให้แก่สังคมอันนำไปสู่การเลือกปฏิบัติต่อบุคคลเพศทางเลือกที่ลดน้อยลง และทำให้บุคคลเพศทางเลือกเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการสร้างความมั่นคงให้แก่สถาบันครอบครัวมากยิ่งขึ้นหากบุคคลเพศทางเลือกได้ดำเนินการสมรสกัน และได้รับการรับรองตามกฎหมาย มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติต่อกันอย่างชัดเจน บุคคลเพศทางเลือกดังกล่าวอาจรู้สึกถึงความมั่นคงในชีวิตคู่มากขึ้น ลดปัญหาการเลิกราระหว่างบุคคลเพศทางเลือกและลดปัญหาเด็กที่ถูกทอดทิ้งในสังคม เนื่องจากการรับบุตรบุญธรรมของบุคคลเพศทางเลือกและสังคมให้การยอมรับและเคารพสิทธิของบุคคลเพศทางเลือกมากยิ่งขึ้น อันทำให้ประเทศก้าวข้ามไปสู่อีกขั้นหนึ่งของการรับรองสิทธิและความเสมอภาคของประชาชนในสังคมสำหรับประเทศไทยนั้น แม้ว่าขณะนี้จะอยู่ในกระบวนการตรากฎหมายเพื่อรับรองการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของบุคคลเพศทางเลือกดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น โดยมีการยกร่างพระราชบัญญัติ คู่ชีวิตพ.ศ.. แม้ว่าอาจเป็นการตอกย้ำถึงความไม่เท่าเทียมของบุคคลเพศทางเลือกและบุคคล

ต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตามการตราพระราชบัญญัตินี้อาจนำไปสู่การยอมรับบุคคลเพศทางเลือก และการสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลดังกล่าวมากขึ้นแม้ว่ากฎหมายดังกล่าวจะยังไม่รับรองสิทธิบุคคลที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติ ดังกล่าวนั้นเผลอเช่นเดียวกับคู่สมรสทุกประการแต่ก็ทำให้บุคคลเพศทางเลือกที่ประสงค์จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน สามารถเข้าถึงผลทางกฎหมายที่สำคัญบางประการของคู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิตพ.ศ... ดังกล่าวอาจช่วยให้บุคคลเพศทางเลือกเป็นที่ยอมรับต่อสาธารณชน ในการสร้างครอบครัวและใช้ชีวิตร่วมกันและนำไปสู่ความเสมอภาคในการสมรสเช่นเดียวกับคู่สมรสในอนาคตต่อไป

จากการศึกษาสาเหตุที่ทำให้บุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย มีมุมมองต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตที่ต่างกันในหมู่บ้านไทรงาม พบว่าสาเหตุที่ทำให้มีมุมมองต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตที่ต่างกันออกไป เพราะพระราชบัญญัติคู่ชีวิตมีทั้งผลดีและผลเสีย เป็นสาเหตุที่ทำให้มีมุมมองต่อพระราชบัญญัติคู่ชีวิตที่ต่างกัน ในมุมมองว่าเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนด้วยกันได้เป็นเรื่องที่ดีเพราะสังคมไทยอาจจะยังไม่เปิดใจยอมรับขนาดนั้น พระราชบัญญัติคู่ชีวิตจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ประเทศไทยพัฒนามากขึ้นกว่าเดิม ส่วนในอีกมุมมองว่าการจดทะเบียนระหว่างเพศเดียวกัน ถูกแยกออกมาจากการจดทะเบียนสมรสแบบชายและหญิงแล้วนั้น ยังคงได้รับสิทธิประโยชน์ที่น้อยกว่าหรือไม่เท่าเทียมกัน แสดงให้เห็นถึงการแบ่งแยกเพศและความไม่เท่าเทียมกันอย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาลิดา จิรทิพย์ (2565) ศึกษาแนวทางกฎหมายในการจดทะเบียนรับรองสถานภาพทางกฎหมายของคู่รักเพศเดียวกัน แนวคิดทฤษฎีแนวความคิดทางศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และความคิดเห็นทางสังคมของไทยในเรื่องการจดทะเบียนรับรองสถานภาพทางกฎหมายของคู่รักเพศเดียวกัน ศาสนาถือเป็นเรื่องที่มีความผูกพันมายาวนานกับวิถีชีวิตของมนุษย์และมีผลผูกพันถึงเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ทักษะคิดและความเชื่อของคนในสังคม ไม่ว่าจะศาสนาใดก็ตาม เช่น ศาสนาพุทธ คริสต์อิสลาม ก็เข้าไปมีบทบาทถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ต้องการใช้ชีวิตร่วมกันอันนำไปสู่การสมรส ดังนั้นควรศึกษาถึงหลักเกณฑ์ คำสอน ความเชื่อของศาสนาซึ่งมีผลต่อคนในสังคมเสียก่อน ในส่วนของการวิเคราะห์การรับรองและคุ้มครองสถานภาพทางกฎหมายของคู่รักเพศเดียวกันตามหลักสิทธิมนุษยชนและรัฐธรรมนูญประเทศอเมริกานั้นไม่ยอมรับการสมรสหรือการจดทะเบียนรับรองสถานะทางกฎหมายของคู่รักเพศเดียวกัน โดยยกข้ออ้างเรื่องจารีตประเพณีที่ปฏิบัติกันมา อ้างคำจำกัดความตามพจนานุกรมต่าง ๆ และถึงแม้ตัวบทกฎหมายจะเปิดโอกาสให้ศาลตีความได้กว้างขวางเพียงใดก็ตาม ศาลก็ไม่ต้องการให้ตีความให้กว้างไปถึงขนาดยอมให้คู่รักเพศเดียวกันทำการสมรสหรือการจดทะเบียนรับรองสถานะทางกฎหมายของคู่รักเพศเดียวกันได้ในส่วนของสภาพสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปโดยยอมรับในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น มีแนวความคิดว่าพฤติกรรมของการรักเพศเดียวกันไม่ใช่สิ่งผิดปกติหรือสิ่งชั่วร้ายแต่อย่างไร แต่ในกฎหมายนั้นยังไม่มีการรับรองการจดทะเบียนของคู่รักเพศเดียวกัน ดังนั้น กฎหมายไทยจึงควรบัญญัติกฎหมายรับรองสถานภาพทางกฎหมายของคู่รักเพศเดียวกัน โดยบัญญัติกฎหมายพิเศษต่างหากที่ให้คู่รักเพศเดียวกัน สามารถจดทะเบียนกันได้เพื่อได้รับการรับรองและคุ้มครองตามกฎหมายเสมือนกับการจดทะเบียนสมรสของคู่รักต่างเพศ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพบว่า มุมมองของบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัย มองว่าในยุคปัจจุบัน ปัจจัยหลักในการแต่งงานหรือการใช้ชีวิตร่วมกันสิ่งที่สำคัญที่สุด คือการจดทะเบียนที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต หรือการได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ในอนาคต การจดทะเบียนจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกเพศ เพศทุกเพศควรเท่าเทียมกันและไม่ควรมีข้อจำกัด ดังนั้นจึงอยากให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันร่างพระราชบัญญัติชีวิตให้เพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนที่ถูกต้องตามกฎหมายและได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเท่าเทียมเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติคู่สมรส

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษามุมมองของบุคคลที่มีความแตกต่างทางเพศและช่วงวัยที่มีต่อพระราชบัญญัติชีวิต ในหมู่บ้าน ไทรงาม ครั้งนี้เป็นการศึกษาในเขตพื้นที่หมู่บ้านไทรงามโดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 18 คน โดยการเก็บข้อมูลแบบการสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างและขยายเขตพื้นที่ในการเก็บข้อมูลให้กว้างขึ้นเพื่อให้เห็นมุมมองเกี่ยวกับ

บรรณานุกรม

ธัญพร บัวทอง. (10 พฤศจิกายน 2561). พ.ร.บ. คู่ชีวิต: ครม. เห็นชอบร่างพ.ร.บ. คู่ชีวิตแต่ยังไม่เปิดให้รับ

บุตรบุญธรรมร่วมกัน. BBC NEWS ไทย. <https://www.bbc.com/thai/thailand-46151187>

ปาไลดา จิรทิพย์. (2565). แนวทางกฎหมายในการจดทะเบียนรับรองสถานภาพทางกฎหมายของคู่รักเพศเดียวกัน.

วารสารมหาจุฬานาครทรรคน, 9(2), 1-13.

ปิยพร โกมุที. (2563). สิทธิและเสรีภาพในการสมรสของบุคคลเพศทางเลือก.

วารสารวิชาการทางกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 6(1), 137-168.

ไพโรจน์ กัมพูสิริ. (2556). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 ครอบครัว (พิมพ์ครั้งที่ 8).

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.